

پاک داغونه



پښتو شعري مجموعه

پاک داغونه

اکمل اعلام

۱۴۰۱

ketabton.com

Collection of Pashto Poetry

PAAK DAQHOONA

2022



AKMAL ELAM

اکمل اعلام



- د کتاب جمله حقوق د لیکوال سره خوندي دي -

د دې کتاب د سافټ کاپي د لاس ته راوړلو لپاره لاندې
بريښنالیک سره په اړیکه کې شئ،
info@elam.international



او يا هم لاندې کيو آر کوډ سکين کړئ.



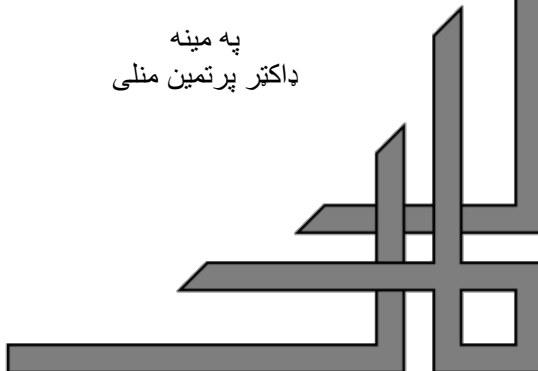


فلسفي احساس

اعلام د خپلي ژبي اعلان په سريزه كي پخپله كړي،
نو زه به يي پريږدم اعلام او نورو ژبورو ته.
د شعر او ادب د يو مصرفونكي په توگه د اعلام
كلام كي فلسفه او احساس سره نغښتي وينم. د اعلام
او دنيا رقابت وينم چي كله يو او كله بل د پاسه دي.
كه ورته خپل اصل بي خونده دي خو بيا توقع لري
چي ژبه او دستور به يي ښه شي. د سوځونكو
سترگو سيزل له سكروټو غواړي. خپلو پيچلو خبرو
ته گډې وډي وايي. له خپل غروره هم بيزاره ښكاري.
ډيري درنځ غزيري او له ځانه مرور وي خو بيا هم
دا خپل سكون گني.
لنډه دا چي عجيبه يي فلسفه ده عجيبه غونډي يي كينه
ده.

لوستونكي د اعلام فكري ژورتيا ته رابولم.

په مينه
ډاکټر پرمين منلی



اهدا

زما دا خو بیتونه خو خبری
خه گدی ویدی خه پشتو خبری
همه اهدا دی ستا شباب ته یاره
د عشق د سوو اسویلو خبری

سريزه

د ځينو دوستانو په آند زما پښتو ليکنې درنې دي ځکه چې زه کله شعر ليکم نو د مطلب د رسولو هڅه کوم. د لغاتو او کلمو غم يې نه کوم. خو ځيني دوستان بيا دي ته يوه نوه آزادي او بي باکي وايي. زه هم ورته همدا وایم. زه نه غواړم په ژبه کې دومره بند شم هغه څه چې غواړم وليکم، له مجبوریته ورته یو لغت پیدا کړم. څه می چې د پښتو سره په مروجو ژبو کې زده وي ليکم يې او په اردو، فارسي او عربي يې ډیر فکر نه کوم. زما په آند زما د عصر باسواده ځوانان په دې ژبو کې مشکل نه لري. له بلې خوا زه خپله هم پښتو کې ډیر تکره نه یم همیشه می په انگریزي ژبه مطالعه کړې او فکر می اکثر په تخنیکي مسایلو کې بوخت وي. نو که د یوې خوا دې نوښت ته آزادي ووايم نو له بلې خوا به ورته مجبوریت هم وایم.

زه آزاد نظم هم په وزن ليکم. زما شخصي نظر دی چې شعر هغه چې ترنم شي نو که زه به یې خپله زمزمه کوم نو باید وزن ولري. اگرچه د ځينو نورو ژبو په ادبیاتو کې لکه هندي کویتا بیا بی له وزنه هم کمپوز کېږي. خو زه چون پښتو ليکم نو وزن يې خامخا نظر کې نیسم.

یوه بله خبره چې ما په پښتو ادبیاتو کې لیدلې ده هغه دا ده چې زمونږ ادبیات ډیر ادبي دي او یا هم ډیر عادي دي. یا د لویو شاعرانو ادبیات دي او کره پښتو ده او د گرامر له لحاظه اشتباه هم پکې نه لیدل کېږي. حتی په شعر کې. او یا هم د لارو گودرو شاعران دي چې هغه خپل حال په عادي لغاتو کې رانغاړي او شعر ترې جوړوي. خو د عامې پښتو لپاره زمونږ په خوا کې کم کار شوي. لهجې نه دي منظومې شوي. ورځني اصطلاحات په شعر کې کم لیدل کېږي. کلیواله ژبه او ښاری ژبه پکې

کمه لیدل کیري. خو زه په خپل نظم کې داسې کوم حدود نه لرم. اگرکه دا د ځینو ادیبانو په آند بې ادبي وي. ولی زما نظر دا دی چې شعر زما وي نو ژبه دې هم زما وي. هغه که لهجه وي او که خارجي کلمات.

په آخره کې یوه بله خبره زیاتول غواړم چې په ما د کوزې پښتونخوا د شاعرانو او ادیبانو تاثیرات شته او هغه زما له شعره څرگند دي. زما لپاره پښتو یوه پښتو او لهجې ټولې خوږې دي. نو ما دا حدود هم تقریباً مات کړي او په ځینو ځایونو کې رانه کوزه لهجه کارول شوې چې کله د وزن تقاضه ده او کله زما خپله خوښه.

دا کتاب پاک داغونه زما د طالبعلمانه پښتو ادب دریمه هڅه ده چې دوه بې پخوا څپاره شوي. هیله لرم چې هر بیت د هر پښتون د زړه ترجمان وي او هره مصره د پښتو ادب ته یوه ډالۍ وي. هر ډول نقد او اصلاح مو په سر سترگو.

په درنښت
اکمل اعلام

پاک داغونه

د انتظار لحظي کلونه مياشتي
مياشتي کلونه يي قرنونه لگي

له اضطرابه وتل قهر خدا
پکي بودن ته بلا زرونه لگي

زما په مينه خندا راسه نه شوه
وصل و دیدار مي بدشگونه لگي

ما په جفا هم کبر نه دی کړی
وفا مي ظلم نه مصئونو لگي

زما حیات زما بقا به څه وي
يوې خندا ته دي مديونه لگي

ما ته چې گوري نو خندا مه کوه
په پاک دامن مي پاک داغونه لگي

ته په بيداره خوبولی بنکاري
زما په خوب کي شوگيرونه لگي

ستاله کجلو مي رنگ تور واوخته
او ستا سرخي زماله خونه لگي

ستا تکبر په چشم سر منمه
درته مي درسته اندامونه لگي

د خو لحظو ديدار کي نه بنکاريري
د اعلام سترگو ته کلونه لگي

رقابت

لکه زما او د دنیا چي رقابت وي سره
کله پري زه د پاسه کله بيا په ما د پاسه
کله يي وگټمه و يي خورمه ويي لوټوم
کله مي جیگ کړي او راخلص مي کړي دي ځمکي لره
کله يي بنکل کړمه ما بنکل کړي سره غاړه وزو
کله د ټولي دنيا سپکي سپوري وکړو سره
دا دشمني زمونږه ډیره عجيبه شان نه ده
دنیا په دي قد و هیکل ما ته تکره ده صرف
که دا تکره وي دا دي بله دنيا و آزمایي
زه يي کمزوری پیدا کړی يم چي داسي کوي
خو ما لا هم ورته یوه کمه وييلې نه ده
ورلاندي وتی يم گټل بايلل به وروسته گورو
اوس دا مهمه ده چي یو هم لا بايللي نه ده
خو د اعلام درب په فضل به يي زه گټمه

اصل

نه په ځان يې نه په ما يې
نه په دين نه په دنيا يې
نه په گټه د اشنا يې
نه وفا يې نه جفا يې
ای زما اصله بي خونده

په نامه د غيرت ورکه
د کاذب عزت ملکه
بي مرام بي تحرکه
له خپل اصله بي درکه
ای زما اصله بي خونده

د اغيار د لاس اوزاره
غلامی کي خودمختاره
له غروره برخورداره
د جابر رقيب رياره
ای زما اصله بي خونده

چې په تامي افتخار وو
چې سر خمی پري اغيار وو
په جهان مي اعتبار وو
په دا شان ناپايدار وو
ای زما اصله بي خونده

زما نوم زما نشان څه
زما قدر زما شان څه
زما ژوند زما ارمان څه
تاته يو نسل تاوان څه
ای زما اصله بي خونده

اوس به څه وایم چې څه یم
لا افغان یمه که نه یم
در په در سر په راغه یم
د اعلام لپاره شته یم
ای زما اصله بي خونده

پښتو

ژبه مي ښه ده خو دستور مي بد دی
د وجود غري مي تقسيم شو پکي
په خوله خايرم قربانيرمه زه
په اوږه ډک ټوپک تيار ساتمه
زړه کي بلا د بي خوندي خبري
ذهن کي قصد د دشمني د بدل
خپگر مي ژبي ته صادقه ښکاري
خو صداقت مي هم تر ژبي پوري
په لاس د لور په سر پيسي اخلمه
په خپو ولاړ يمه دستور پالمه
په غور يي اورمه خو زړه ته نه ځي
د ابادي د خوشالي خبري
په سترگو وينم چي دنيا چرته ده
او زه د ژبي او دستور په مينځ کي
کله خپه کله خوشاله يمه
خو تربورانو ته يي نه ښايمه
په شونډو تل مسکا قايمه ساتم

زما نرتوب که په کنځلو کې دی
نو بڼځه توب مي د ظلمونو گال
چي زه به نر یمه که نه به یمه
چي زه به بڼځه یم که نه به یمه
زما د علم سره بد نشته دی
خوله حصوله يي لږ پاتې یمه
دين و مذهب مي ورثه ده ټوله
چي مي ليدلي هم هغه کومه
زه به بدل نه شم گمان کومه
زه خپل دستور داسي تړلی یمه
خو دراتلونکي توقع د اعلام
ژبه دستور به دواړه بڼه شي سره

کابله

ته در په در شوي زه دي ولي در په در کرلمه
چي خدمتگار دي ومه ولي دي بهر کرلمه
چي يي په تا کړي هماغه دي په ما کړي دي

ستا يي بيرغ کوز کړو زما شمله دي بشکته کړله
ستا نوم زما انا يي بده بي مهلته کړله
په هر نفس کي مي خيري ورته بلا کړي دي

چي ته په ما نازيدي زه ستا په بقا نازيدم
لکه چي ته درديدي داسي درته زه کړيدم
غماز نخري زمونږه دواړو په وفا کړي دي

زه خو ناشکره نه وم ولي رانه پاتي شولي
زما د عشق خبري بني درته اثباتي شولي
که چا په ما کړي شکونه يي بيجا کړي دي

ما د ژوندون هره لحظه له تالوگي لوگي کړه
خو په نظر شوي زندگي دي راته بڼه ستي کړه
گرم نه يم تل مي نندارې ستا د بقا کړي دي

زما نظر کي ستا مقام راغورځيدلی نه شي
زما له زړه دي څوک په هيڅ ډول ويستلی نه شي
ما ستا په نوم د خپل حيات تامامي خوا کړي دي

چې دې دا ولي ابدأ په امن نه وينمه
هر څه کومه خو گمان چې هيڅ هم نه کومه
دې معما ته خدايگو چا دا بد دعا کړي دي

مخکې له دې چې زه په خاوره کې در ونغارمه
دا مي ارمان دی چې په ژوند دي اباد ووينمه
اعلام سهر غرمه ماينام دغه دعا کړي دي

پاک زره او پاک داغونه

پاک داغونه مي په پاک زره لگيدلي
تحریمونه په بي پاک زره لگيدلي

دا زما عقل و ذکی وه چې پارونه
داغيارو په سفاک زره لگيدلي

ستا مغرور زره کي نفرت خو اثرونه
بي زما په خوار و خاک زره لگيدلي

يو څه پاک داغونه بڼه په پاک دامن دي
څه دردونه په دردناک زره لگيدلي

زما سترگې ستا په سترگو، ستا خبرې
جوړ زما په شرمناک زره لگيدلي

ستا د مهر و محبت ټولي نادودي
داعلام په پاک و ساک زره لگيدلي

بی وخته اضطراب

ای د نیمې شپې شوگیره
ای بی وخته اضطرابه
یاده بی مناسبتنه
ای د سپینو غرمو خوابه
ای د اوبنکو بارانونو
ای دلدرده لا جوابه
ای د غم داد و ستده
ای د عشق حساب کتابه
ای د ستورو لښکرونو
ای د دوو ورځو مهتابه

ما به کله پریردئ خوب ته
زه به کله په آرام شم
تر هغې مې کړوئ چې
خپله ورک لکه ماښام شم
تاریکي بهر دننه
زه د ستورو هم کلام شم
له سهره تر ماښامه
له ماښامه بیا تر شام شم
یا دې خوب راشي لیمو ته
یا دې زه ورنه تمام شم

یوه ورځ خو به عادي شي
دا فکرونه دا سوچونه
ستا د جبر جنجالونه
ستا خواږه تراخه یادونه
د ژوند سختي بدې ورځې
بې مودې امتحانونه
د فراق لمحي بې خونده
او د وصل ارمانونه
دا د شپې دورځې ناستي
دا د هر اندام دردونه

خو دا هم گوره گوناده
چې په طمه د عادت یم
د رب لويې برنامې دي
زه به هم یو مصلحت یم
راته بنایي آمدونه
زه اخته په خپل وحشت یم
یوه ورځ به هر څه سم شي
زه به یم زه به راحت یم
او که نه یمه هم خیر دی
طالبگار به په قیامت یم

خو عجب غوندي حیات دی
د اعلام پکې زړه مات دی

ذره برابر

اوس نو سکروټي راپيدا کړه چې مې وسوځوي
جانانه سترگو کې دې هغه اثر پاتې نه دی

ما به نارې سوري وهلي د زوال د حسن
آخر ما بنام شو گوره نور دې سهر پاتې نه دی

ستا ستمونو داسې وزبېخلم وچ يې کړمه
گمان چې ميني ته دې ما کې صبر پاتې نه دی

زه تر حدودو د الفت داسې در واوخته
په عشق کې مالره کوم حد فراتر پاتې نه دی

زما او ستا مينه جنگونه جوړ تمام بنکاريري
په زړه کې زور عاشقي مينه يا شر پاتې نه دی

مانه په عشق کې توقع نوره عبث ده ياره
اعلام کې صبر نور ذره برابر پاتې نه دی

د وصال عاقبت

ناز ادا دې په سر سترگو تر قیامتہ
خو قیامت می د وصال تر عاقبتہ

تہ زما د زړہ نہ څہ خبر یی چپ شہ
هر پیغور راوتی ستالہ خیانتہ

د اغیارو جامعہ او ستا یادونہ
څہ بہ جور شي له منفي او له مثبتہ

دا دعا چي تہ زما شي او زہ ستا شم
زہ بہ څہ شم تہ بہ څہ له دي وحدتہ

چي دي نوم واورم لمبہ می شي سینہ کي
مازغہ وسوخي د زړہ له حرارتہ

يايي بنہ کرہ يايي نہ، تکيف روشن کرہ
راخہ تير شہ نور اشنالہ سياستہ

کہ ټول عمر شي په عمر باندي ارزي
څو لحظي ستالہ وصالہ تر رخصتہ

ما په مينه عمدي فراق رواج كړ
صد هزار خله توبه له دې بدعته

د دنيا روزگار به هم سره چليري
چې بيكاره شي اعلام ستا له صفته

خندا ژړا

ټوله یاري خواري زاري په تا تمامه شوله
اوس چې هر څومره بڼکلي وینم زړه ته نه کوزیږي

داسې رنځونه مې زرګي ته غورځیدلي اشنا
نه په فراق نه په وصال نه په دوا رغیږي

غم هغه غم درد هغه درد وي چې دې وځنډوي
چې پرې ژړیږي غم یې غم نه دی عبث ژړیږي

ستا تکبر به مې اخر دا زړه راوپرسوي
بیا به نفرت او محبت سره یوځای ختمیږي

زما دکلي نه توبه ده بنار ته ته مه راځه
دنیا وړه ده خو که راشي په ما لا وړیږي

یوه دنیا مې جوړوله بې له تا جانانه
ولي رادرومي گوري نه چې مې دنیا ورانیږي

داسې یې ورک کړم له وطنه چې ورتلی نه شمه
اعلام ته هر ساعت وطن وطن یادیږي

داد ستد

دا نه وصل نه فراق دی
نه دورې نه نژدیکې ده
مخامخ یې خو نه ښکاري
زړه کې یې خو زړه کې نه یې
عجیبه بې ثباتې ده
عجیبه غوندې کیفیت دی
نه یوازې نه محفل کې
چې دا زه ورک یم که زه ورک
تمرکز می په ژوند ډیر دی
تمرکز کولی نه شم
د زړه هیلې می بلا دي
خو یوه می پکار نه ده
زړه می تور له داد ستده
ولي سپین دی تبتتیدلی
ښه په هوش ښه په حواسو
کې مدهوشه یم بې هوشه

په خندا کې مې دردونه
په دردونو کې مسکا ده
دا زما خبرې نه دي
خو خبرې دا زما دي
دا احساس په ما کې نشته
خو ډیر بڼه یې حس کومه
ژوند یو داسې معما شوه
د اعلام د زړه خبرې

ورکه

که په عرف که په ایمان دي
بس ظاهر دي دوه چشمان دي

زما ورکې ته کافي دي
که مخفي دي که عيان دي

رواجونه مي دینمن شو
تر خلیجه راروان دي

ستا په سترگو مي نظر دی
رانه پاتي گون و کان دي

زما درد زما جنون ته
بڼه کافي ستا دوه اعيان دي

گومان کړم تاثیر يي يو وي
که په فارس که په افغان دي

ستا خبري مي تر غور دي
که گلاب دي په زبان دي

په پاییز د وصل نخښي
بهاران دي بهاران دي

زه دي ولیدم پوهیږم
خو د زیست فکرونه گران دي

بیا حظی هسی د و صل
د اعلام د زره ارمان دی

د عشق کیفیت

عاشقی کی بیا عاشق شوم
په فراق کی بیا جدا شوم
مسافر مسافری کی
په رنخونو کی رنخوریم
په خندا کی بیا خندا شي
په ژړا کی ژړا راشي
خوب کی خوب وینم چي خوب دی
او په ویننه کی بیداره
ولړه تنده سره گډه
نه په ولړه نه په تنده
په وصال کی می یادیري
په خیالونو کی خیالونه
دازه څه باندي اخته یم
دا لا څرنگه کیفیت دی
لیونتوب کی لیونی شم
او په حال کی نابغه شم

داسي ضد نقيس وضعت دى
داسي گده زندگي ده
چي اعلام پكي درغل دى
د جانان به لآخه حال وي

که پوښتنه رانه وکړي چې په څه باندې کړيږي
نو په څه به وکړيږم که پوښتنه رانه وکړي

ژباړه

گیله او شکر

یو خو گیلی لرمه ربه چي یي وکرم که نه
خلکو تاپي لاس کي نیولي چي کافر مي نه کړي

څوک مي د قام په نوم رتي څوک د نشان په نامه
وايم چي قام نام و نشان نه رابهر مي نه کړي

ستا تکبر په چشم سر، خو د بنده تکبر
وايي زوال لري زوال ته برابر مي نه کړي

ستاله قدرته شم لوگی خو زه دي خپلي روزی
له ملکه ورک کړم په پردو درونو سر مي نه کړي

ستاد بنده سیاستونو نه مي کرکه کيږي
له جهالتنه مي لوگی نه کړي نظر مي نه کړي

زما خدمت ته خلک نوم د خیانت ورکوي
هسي نه ځان غوندي له خلکو نه منکر مي نه کړي

زما گیلو او د اعلام شکر کي څه توپیر دی
زه به تر هغي گیلی کرم چي بختور مي نه کړي

باغي جنون

له زیسته کله کله گریزان شم بی سببه
روزگار هسی بیزار کرم د اشنا د چشم و لبه

دا کربنی د تقدیر دی که نماد د زحمتونو
ولار یمه آیین ته معجب له تیره شبه

زما باغي جنون زما وجود سره ختمیږي
اگر که رسیدلی می میراث له جد و ابه

عجب غوندې تقسیم دی ولی دواړه پرې راضي یو
ته خوښ یې په خندا، زه په ژړا، خومه عجه

هرخومه که بالاشي زه او ته سره پوهیږو
راپریوتی اشنا زما د سترگوله منصبه

که مینه وه که درد وو که وصال وو که فراق وو
دا ټول دي په نصیب شو چې نور څه غواړي له ربه

په نیش د مهر و لطف و مرحمت دي دریدلی
نور وهم څه او ډار څه ستا د حسن له عقربه

یا بڼه پاکه پښتو وایه سویه د اعلام وینه
یا تیر شه د اغیارو په لهجه له دي ادبه

موقعیت

دا به هم تیر شي جانانه
لکه تیر وختونه تیر شو
زه په اوج د زندگی کي
په قوت او موقعیت کي
خو د مینې په قضیه کي
لکه سر یې هسي سر وي
ماد خپل قدر و موقفه
ستا موقف ننگینه نه کړ
ستا اکرام مي راکم نه کړ
خان مي خاک وگانه تاته
خو د ژوند دا تقاضه وه
د روزگار ناخوالي راغلي
ته جیگ نه شوي خو زه تیت شوم
ستا غرور سر نه شروع شو
دا زما د سپکي هڅي
نظر پک له حقارته
لکه ته چي یې لور شوی

پام چي دا گمان و نه کړي
ته همغلتنه ثابت يي
زه راکوز ستا په سويه شوم
خو دنيا ده زيبست روزگار دی
کله بنکته کله پورته
بيا به ما باندي سهر شي
بيا به وڅيژم په بره
خو بس دا به درته وایم
چي دا شته سلوک دي هسي
د اعلام زره ازار نه کړي
چرته زه تا غوندي نه شم
چرته خان رانه غټ نه شي

حدود د صبر

که د کبر د اشنا دا انتها وي
گمان نه کوم چي ډير صعب په ما وي

ما ته خپل حدود د صبر ښه معلوم دي
راشړه يي که نفرت وي که جفا وي

که مقياس د زغم د چشم زيبايي وي
زغم به کم د تمام غم د دي دنيا وي

عاقبت ښايي له مخکي نه معلوم دي
ورک به زه يم که په ما وي که په تا وي

زما عشق د بهانو محتاجه نه دي
بس صفت به دي هغه وي چي رښتيا وي

ما ويل زه به ستا په نوم شمه خو ته شوي
د دنيا رسم جدا د عشق جدا وي

که د کبر له زواله مي ډار نه وي
نو زما به هم نازونه لکه ستا وي

اوس که هر څنگه شي زړه کي د اعلام يي
تيروه يي که تياره وي که رڼا وي

نظر

په ډیر دیدار خو می وصال هم د نظره کرلو
بیامی نه ولیدی او نه دی چرته ولیدمه
که دا گونا زما د سترگو وي نو څه وکرمه
سترگی زما چرته مني خو بس زرگی ته گوري
زما یوه لحظه دیدن په یاد کی پاتی نه وي
رخصار دی هسی رانه هیر وي لکه نه دی وینم
ما په دی نیت درته کتلي چی په یاد دی کرمه
زما نظر زما دیدار د نظر نه بنکاریده
خو داسی بنکاری چی دیدار مو د نظره شولو
کلونه وشو چی بیانه راځي او نه راگرځي

اوس وایه څه وکرمه څنگه نظرماتی وکرم
د اعلام زره درته لوگی کرم که نظر به بس وي

رحمت

عاشقي مي له ازله
عاشقي مي تر ابده

زمونږ عشق له دواړه خوا دی
هغه هم په ما شیدا دی

ما قدم ور ایښی نه وي
د هغه راته کاته وي

زه په عشق کي ښه تنبل یم
ور روان په چل او ول یم

خو هغه راته رحمت دی
او روان په لطافت دی

زه خطا شم آمي سم کړي
د زړه زخم مي مرهم کړي

په عمل مي ثابت نه کړل
هغه څه کړل او ما څه کړل

خو په زړه کي مي مقام دی
او هميش مي ورته پام دی

له نامه نه يي قربان یم
پري فدا پداسي شان یم

ولي دومره کافي نه ده
په عمل کي مې چې څه ده

يوه ورځ به زه هم بڼه شم
خو د بڼو جوگه به نه شم

بس همدغه زندگي ده
بس همدغه عاشقي ده

چې دا رحم په اعلام وي
سرپايانه به مدام وي

پښتون زړه

آغاز کې مي تمامه شوله مينه په زړگي کې
انجام راته ښکاره شو ستا د حسن په ماضي کې

په سترگو دې چې وويني او ساتي دې په زړه کې
نو خود به دې الفت جانانه زړه چوي سړي کې

عجبه ده چې زه دنيادارۍ داسې مصروف کړم
ناکام شومه په حسن کې په حسن پرستي کې

زه داسې يم چې هير رانه ديدار شو په وصال کې
همدا به مي نصيب همدا ليکل وو په تندي کې

که دې ځله رانغلي زه به هم درښکاره نه شم
تاويري دا خبره مي پښتون زړه غيرتي کې

جنون مي په رگونو کې بهيري عمدي نه دی
مجنون شم چې تياره شي سم سړی شم سبايي کې

اعلام دی او هماغه ستا يادونه او دردونه
کابل کې وي که فارس کې که عربو که ډيلي کې

رنگ

ای د گل مترادفه
زه دې تور لکه بلبل کړم
عجیبه خبره دا ده
سیاهی شوه رنگ کې ورکه
که قانون د دې دنیا وي
رنگ ورکېږي سیاهی کې
نه د ستا حسن عادي دی
نه زما مینه عادي ده
ستا غرور تر اسمان پورته
زما عشق د ځمکې لاندې
دا نو څرنگه انصاف شو
دا لا څنگه عاشقي شوه
ته به ته یې زه به ورک یم
ته به شته یې زه به نه یم
خو که گټه د ځان وینې
نو ما پرېږده چې زه سپین شم

رنگ په سپين کې مشخص وي
هم به ته شي هم به زه شم
د رنگونو دې دنيا کې
د اعلام وجود درغل دی

ژبه

لکه گډې وډې وایم په اشعارو
داسې سر یم ټوله ورځ په گډو وډو

یا هندي وي یا اردو وي یا فارسي وي
یا لگیایمه په جوړی او په هډو

عربي شي انگریزي بی موقعیته
لاندي وتی یم تمامو ته په بډو

له یوې ژبې نه ستړی بل ته درومم
بس دی ستړی یم اعلام له ډیرو کډو

حيواني وجود

خاک یمه زه دوره یم تراب یمه
کم یمه کمزور یمه خراب یمه

دغه حیواني وجود کي پروت یمه
څه عادي ترکیب د خاک و آب یمه

دا وجود چي ورځ تر بلي ضعف کري
دا وجود چي زر ځيني جواب یمه

دي کي خو غرور لره څه نه وينم
ولي به عوامو ته جذاب یمه

دا وجود يواځي حیواني نه دی
عقل ورسره دی چي جناب یمه

څه منطق دليل خدای را زده کړی دی
لږ څه محترس د خپل حساب یمه

څه ځان کي الفت مينه وفا وينم
ديد یمه تعبير د يار د خواب یمه

دين او فلسفه دليل منطق لرم
خپله منتخب یم انتخاب یمه

اوس مي که احسن او که اشرف بولي
زه اعلام لايق د دي دي خطاب یمه

انتظار

دغه مينه که هوس وو
څه په مياشتو په کلونو
څه غمونه او دردونه
څه ناخوالي نامرادي
په ما تيري شوي فراق کي
آن تر دي چي يي رنځور کړم
بيا مي هم په ياديدلي
ځواني لاره په فکرو کي
د وصال په انتظار کي
خو دا طمه د ديدار وه
که حوس پکي شامل وو
دا چي اوس راته ياديدري
داسي بنکاري چي الفت وو
خو د عمر تقاضه ده
که حوس په کميدو دی
په رښتيا وايه اعلامه
د وصال طمه دي څه شوه

حسن او ذکی

مال سبا به نن نه بنه وي نن پرون نه بدل نه دی
شکایت می هم د شکر د تیرون نه بدل نه دی

چی څه یم هغه خو یم خو چی څه نه یم هغه غواړم
دا که حرص وي نو زما د وجود شتون نه بدل نه دی

د سبا په انتظار می نن قربان کړ بدل نه شو
هم هغه یمه درون می د بیرون نه بدل نه دی

ژونده څومره درس به نور راکوي څومره منتظر شم
ستا دا هره نقطه درس گوره آزمون نه بدل نه دی

ته د حسن په میزان باندي که هر څومره سنگین یی
نو زما ذکاوت هم د افلاطون نه بدل نه دی

چی دا ولي به کړیږم چی دا ولي به زوریږم
د دي ولي جواب خپله د جنون نه بدل نه دی

هزارها ځلي په شتو باندي مشکور یمه د زړه نه
خو دا شتون می هم تر ډیره د نه شتون نه بدل نه دی

ته یی درد گڼی که رنج یی گڼی دغه محبت دی
ماته دغه درد و رنج هم د سکون نه بدل نه دی

چی می وویل بس و یی منه زه گوره اعلام یم
د اعلام قول جانانه د قانون نه بدل نه دی

رنا

ته رنایي زه سایه یم
ته رنگونه زه ساده یم

چی دیریری نو توریزم
چی کمیری زه ورکیرم

که ته راشی زه نابود شم
که زه درشم زه نابود شم

ستا وجود د رنگه جور دی
او زما وجود تک تور دی

زه په بني ته په چپ لاس شي
د خپو لاندې شم چې پاس شي

چې وجود مي ستا په شتون دی
عجیبه غوندي ترون دی

متکي زه تل په تا یم
منتظر ستا د وفا یم

خو ستا تک راتگ عادت دی
زما ورکه مجبوریت دی

عجیبه مو فلسفه ده
عجیبه غوندي کیسه ده

زما دار مدار په تا وي
ستا رنگونه په خلا وي

که همدا مو زندگي وي
غيابت به مي عادي وي

طبيعت دی نه کمال ستا
دغي کبر ته زوال ستا

چي اعلام دعوه کوی شم
چي دي ټوله جذبوی شم

ارقام

چي شهرت مي ستا په نام شولو تمام
بنه په نام شوم ستا په نام هسي بدنم

بدنام زه شوم نام مي ونخبته تا باندي
های غریبه فلسفه زما د قام

د فراق حساب مي نه دی درنه غوښتی
که بلدیم په علومو د ارقام

زه به ستا په دوه خبرو څه خطا شم
په کلو مي کړی ځان سره کلام

د ادب له دایري نه چي راوځم
طبیعت کي مي آشکاره دی مرام

ستا د سترگو نه نفرت هسي ښکاره دی
لکه عشق ښکاره زماله هر اندام

هر سهر دین ته داسي منتظر یم
پښیمان په انتظار یم هر ماښام

تا گیلې راوري زه مجبور خاموش شم
گني نقد جواب حاضر د هر کدام

په ستم دي څه گلونه ټوکولي
یو یی ته یی یو یی زه یو یی اعلام

خاني

په سر بار د زندگي په زړه کي ويره
د دنيا داد و ستد پسي سربيره

زه د دين شم که د عشق که د دنيا شم
زندگي په دي تشويش کي شوله تيره

زما وس کي بس همدوره مينه خای وه
نور نو ته وايه چي لږه وه که ډيره

فقيری نه تر خانی پوره مزل وو
چي بيا راغله خاني مي شوله هيره

مانه تاو دي ستا غمونه او يادونه
اوله تانه تل زما دعا چاپيره

خان ته څه ووايم څومره يمه څوک يم
جواني مي په پيری کي شوه راگيره

ستا کنځل لکه د گل لکه د پاني
د اعلام خبره ستغه له شمشيره

خوب

خوبه ما سره دي څنگه دشمني ده
يا دي نه وينم په سترگو په شهوړو
يا مي نه پريردي دنيا زيست و روزگار ته
يا دي تمه باندي ناست تمامه شپه يم
يا چي راشي بيا دي زړه نه وي چي لار شي
د راتلو دليل دي پوهه يم دارو دي
نه راتل دي بي دليله غوندي بنكاري
چي راځي نو راته مه راوړه خوبونه
چي راوړي يي نو چي لږ خو مي په ياد وي
يا به ناست يم په شپو په ساعتونو
يا به ستاد لاسه پروت يم بي خبره
د دنيا كارونه پاتي ستاد لاسه
د اشنا فکرونه پاتي ستاد لاسه
نو يا راشه لکه سم هر يو انسان ته
او که نه راځي فکرونو ته مي پريرده
پټ پټونو مي ستا نور د لاسه نه شي
لږ په سمه شه اعلام هم ستري کيري

صنم

زه صنم نه یم دلبر یم
نه په تشو یادولو
نه په لاس په نوم لیکلو
د مجاز په پیغامونو
نه له لري یادولو
په دي یو نه خوشالیرم
دا می یو هم په کار نه دي
زما بس وصال پکار دی
زه صنم نه یم انسان یم
او احساس او حوس دواړه
طبیعی راکې پراته دي
خه هوس می تا نه خار کړ
خو احساس مر کوی نه شم
که دعوه د انسانیت وي
که مجاز کی خدایي وي
دا می حق مسلم دی
حقیقی خدا راکړی

نو که ته یی رانه اخلی
په بدل کی یو څه راکړه

اعلام دومره حریص نه دی
بس د یو وصال کیسه ده

دين او دنيا

دين داري دنيا داري د يو کار نوم دی
که دیندار نه يم دنيا رانه خطا ده
دنیا دار که نه يم دين مي هم دنيا ده
زه په ځمکه وسم نه بهشت برين کي
دين مي لاره د دنيا د داد ستد ده
او دنيا مي عملي میدان د دين دی
نو زه څنگه دين بدل کړم له دنيا نه
چې يې دواړه راسپارلي خوا په خوا دي
د دين علم خپله علم د دنيا دی
د دنيا علوم د دين لازمه برخه
که زه يم نو هم د دين هم د دنيا يم
که د يو يمه نو بيا د يو هم نه يم
دا خبره د اعلام يواځي نه ده
دا خبره هم د دين هم د دنيا ده

تنهائي

که په جهان کي مي يو ته يي نو ته داسي نه يي
يا به يو ته نه يي او يا به زه څوک نه لرمه

زما د عشق هره خبره رسيدلي درته
چي زه به روند يم که له تا به دا تراخه لرمه

د وصل شپه مو په دعوو جنگونو تيره کړله
نو د هجرانه به گيله نوره په څه لرمه

ستا د تانو او پيغورونو زور مي زړه کي نشته
يا خو ډير بد يم يا په زړه کي درته بنه لرمه

زه خو قانع يم چي په ټولو وعدو و نه دريم
ته هم مننه چي تکبر لکه د غره لرمه

چي د دنيا غمونه جمع کړم او تا ته راشم
چي ته يي نه ويني نو څنگه به خواره لرمه

تا ته گيله د درد دل نوره کولي نه شم
شکر چي سترگي لرم سر د زنگانه لرمه

خو په گيلو او پيغورونو ژوندون نه تيريري
تنها تشويش اعلامه ستا د ژوندانه لرمه

مرور

د خپل ځانه مرور يم
خو عادت په پخلایني
ځان به څرنګه پخلا کړم
چې له ځانه مرور يم
که اشنا نه مرور وي
نو ګيلي به مي کولي
چې خبر مي ولي ناخلي
په جرګه ولي رانغی
ننواټي ولي نه کړي
اوس خفه یمه له ځانه
ځان ته څنګه جرګه کيږي
ځان به څنګه پخلا کيږي
ځان ته څنګه عذر کيږي
خو یوه خبره بله
دا یوزه مرور نه يم
دا ټول خلک د خپل ځانه

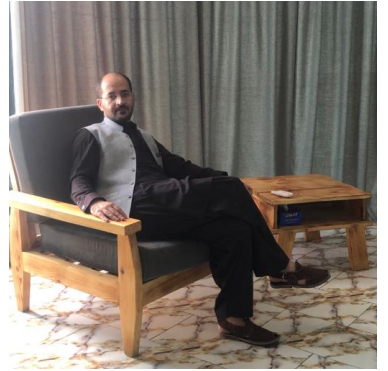
زما شانتي مروړ دي
دا په ما يواځي نه ده
خو دا حل يې آخر څه دی
دا جرگه به څنگه کيږي
ځان به څنگه پخلا کيږي
که جزا خامخا ويني
د دنيا خفه علمه
کومه لاره که پيدا شوه
نوزه هم گوره خفه يم
اعلام هم ترينه خبر کړی

د ليکوال پېژندنه

اکمل اعلام په ۱۳۶۶ کال کې په کابل کې زيږيدلی خو پلرنی ټاټوبی يې د ننګرهار ولايت د روداتو ولسوالۍ د کان کلی دی. خپلې لومړنۍ زده کړې يې د مهاجرت په دوران کې له هيواده بهر سره ته رسولي. د دې ترڅنګ يې په ګڼ شمير لنډ مهاله برنامو او کورسونو کې په پاکستان، عربي اماراتو او هندوستان کې ګډون کړی. د انجینرۍ په کچه د عالي تحصيلاتو تر څنګ، يو شمير تصديقونه (MCSE، MCITP، CCNA، CCNP، مالي محاسبې، ګرافیک او انيميشن، د کمپيوټر په وسيله انجینري ډيزاين، درې اړخيزه ماډلینګ) لري. ښاغلی اکمل د اعلام نړيوالو شرکتونو د ګروپ عمومي رييس دی چې په افغانستان، هندوستان، ايران او ارمنستان کې فعاليت کوي. نوموړی يو ځوان استعداد دی چې د معلوماتي او مخابراتو ټکنالوژۍ په برخه کې شپاړس کاله پرله پسې تجربه لري او د نړۍ له مخکښو ادارو سره يې په تخنیکي او اداري لوړو بستونو کې کار کړی. ښاغلی اعلام يو غښتلی سوداګر او يو باتجربه ډلمشر دی او په هيواد کې دننه او بهر يې ګڼ شمير د معلوماتي ټکنالوژۍ تطبيقي او زيربنایي پروژې رهبري او په برياليتوب سره بشپړې کړي چې د دولتونو، نړيوالو سازمانونو او لويو شرکتونو پورې يې اړه درلوده. اکمل اعلام په فارسي، پښتو، انگليسي، عربي، اردو/هندي، تاجيکي (روسی ليک) او سويډني ژبو په ليکلو، لوستلو او ويلو پوره مهارت لري. ښاغلی اعلام يو ليکوال دی او ګڼ شمير مقالې او طرحې يې ليکلي. د پښتو او اردو ژبو شاعر دی او نشر شوي کتابونه لري.

د ليکوال نشر شوي آثار

- دا کتاب : پښتو شعري مجموعه، 1401/07/01
- نیم رښتیا : پښتو شعري مجموعه، ISBN 978-9936-1-0628-4
- پي وخته تقاضې : پښتو شعري مجموعه، ISBN 978-9936-1-0629-1
- روشن سا اندهیرا : اردو شعري مجموعه، ISBN 978-9936-1-0630-7
- وسپنيزه سيلو : انجنیري او ټکنالوژي، ISBN 978-9936-1-0627-7
- طرحه او تطبيق : د جمهوري ریاست د پالیسی او ستراتیژی ادارې ډیجیټل ساري لیکلې طرحه او عملي تطبيق
- څیرنيزه مقاله : د انسان او کمپیوتر تر مینځ تعامل د افغانستان د الکترونيکي حکومتداری او ډیجیټل ساري په ناکامیدو کې یو اساسي عامل (په انگریزي ژبه)
- څیرنيزه مقاله : هغه عاملونه چې په افغانستان کې د آی ټي او ای سي ټي پروژو په تطبيق پي اغیزه درلوده (په انگریزي ژبه)
- مقاله : دین کې سیاست که سیاست په دین کې (په انگریزي ژبه)
- مقاله : عبادت (په انگریزي ژبه)



**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**